

יהודה 12 המכבי

Maccabi Tel-Aviv Fanzine

גליון פתיחת עונה חגיגי



תשב 3 הוב

6		5		4		3	2		1
						7			
11						10		9	8
	13			12					
					14				
		16							15
						17			
		19							18
				21				20	

מאונך

מאוזן

1. יו"ר קבוצת הכדורגל באליפות 1992/4. כובש שער האליפות ב- 1995/7. עזב לבלגיה ב- 1994-5 וחזר עונה לאחר מכן/8. שם נערך האימון הראשון של אורי מלמיליאן/13. שמו הפרטי של הבלם שגדל במועדון ומשחק כיום בווסטהאם האנגלית/14. העמדה בה משחק ניבאלדו/15. 8 זה בדם/16. קבוצתו הבלגית של ברק יצחקי/18. יו"ר שהעביר את מכבי לבלומפילד ב- 1967/19. כובש שער הנצחון בגמר הגביע ב- 1988/20. חלוץ רכש שהגיע מבני יהודה/21. מספר 7 בעבר וכיום מנכ"ל קבוצת הכדורסל
1. שיר חגיגות "שמחה גדולה ה..."/2. זהב מובחר (לא קשור למכבי, תזרמו)/3. שם פרטי של שחקן צרפתי ששיחק במכבי בעונות 2007-2009/4. שמו הפרטי של מספר 9 כיום/5. הייתה הספונסרית בשנות ה-90/6. מאמן קבוצת הכדוריד של האגודה/9. בזכותו נוסף הצבע הצהוב לקבוצה/10. "ומי כמוך ... זו אהבה שלא נגמרת"/11. הכינוי לעונה בה חזר נמני למכבי/12. המגרש הביתי/16. מאמן הקבוצה באליפות 92/17. שחקן עבר שזכה בתואר "חלוץ היובל"



שירי שחקנים

עבור אלה שלא ידעו, לא שמעו או סתם רוצים להיזכר...

האריס

מדוניאנין (לפי "בשדה כותנה")

מדוניאנין, האריס
מדוניאנין
מדוניאנין עולה
עולה עולה.
אוו האריס
מדוניאנין, אוו
עולה עולה עולה

אלירן עטר (לפי "עושה שלום במרומיו")

אלירן עטר, אלירן עטר, אלירן עטר
עולה עולה עולה

אלירן עטר, אלירן עטר, אלירן עטר
עולה עולה עולה

ברק יצחקי (לפי "שיר האונסי")

יאללה הפועל תפתחי את הרגליים -
יאללה הפועל תפתחי את הרגליים

ברק יצחקי בא לדחוף לך את ה** -
ברק יצחקי בא לדחוף לך את ה**

ניבאלדו (לפי "אני לא יכולה בלעדיו")

ניבאלדו, ניבאלדו, ניבאלדו
באטיסטה סנטנה

ניסו קפילוטו (לפי "בכפיים")

קפילוטו, קפילוטו, ניסו, ניסו
קפילוטו,
קפילוטו, קפילוטו, ניסו, ניסו
קפילוטו

אלברט באנינג (לפי "ברזיל")

באנינג, נה נה נה נה, באנינג

יואב זיו (לפי "סלינו על כתפינו")

פזמון: או או או או או יואב, יואב
זיו, יואב זיו עולה, יואב יואב זיו,
יואב זיו עולה
בית: יואב זיו, יואב זיו עולה עולה,
יואב זיו, יואב זיו עולה עולה

קלמי סבן (לפי "אלין")

בית: נה נה נה נה נה נה נה
פזמון: קלמי סבן, סבן עולה
קלמי סבן

אבי סטרול (לפי "בחוף של פורטוגלי") – כמו בקדנציה הקודמת שלו במכבי

רוברטו קולאוטי

(לפי "צאי אל החלון")

צאי אל החלון
אני האיש ששר לך
את שירי אני כתבתי
לכבודך/ ביום שאת
תצאי את ליבי את
תכבשי/ לך פינה חמה
אשמור בלב

רוברטו קולאוטי,
יאללה קולאוטי,
רוברטו קולאוטי -
אוהבים אותך



דבר הארגון

אז הנה זה הגיע: שחקנים חדשים, עונה חדשה, ושוב, כמיטב המסורת, ציפיות חדשות, חששות, ובעיקר, תקוות שהפעם הפרויקט החדש שנבנה פה יניב תוצאות.

יחד עם זאת, לא רק הקבוצה עברה בקיץ פרויקט של בנייה מחדש, אלא גם אנחנו, ארגון השחקן ה-12. זה החל בשיתוף פעולה פורה ומחודש עם הנהלת הקבוצה, כזה שהוביל, בסופו של דבר, למעבר הארגון לביתו החדש, שער 8. ברצוננו לנצל במה זו ולהודות להנהלת הקבוצה שנרתמה למאמץ המשותף להשיב את ארגון השחקן ה-12 ליציעים, ויחד איתו את הצבע, השירים והשמחה.

העונה אנו גם מציינים עשור להקמת הארגון ולמהפכת העידוד בקהל הצהוב שהחלה בשנת 2000. עשר שנים חלפו להן מהרגע בו קמו כמה אוהדי מכבי והחליטו שהגיע הזמן לחולל שינוי בקהל הצהוב. הגיע הזמן שלשחקנים שעל הדשא יהיה שחקן עזר שידחוף לנצחון, השחקן ה-12. **קהל של מכבי**. כמה סמלי שדווקא בעונה זו, עונת העשור של השחקן ה-12, יוצא הארגון לדרך חדשה יחד עם המעבר לשער 8.

את האות לפתיחת חגיגות שנת העשור ציינו במסיבה שנערכה במועדון "המוסד" בתל-אביב. מרגש היה לראות את הדור הישן ואת הדור החדש חוגגים יחדיו את המשפחה שהוקמה כאן. במסיבה אף כיבדו אותנו בנוכחותם אבי נמני ומספר שחקני הקבוצה, וכן, שחקני קבוצת הכדורעף, אריאל הילמן ושון פיגיה, שעוזבים כדי לנסות את מזלם בגרמניה ובדרום קוראיה בהתאמה.

במהלך העונה נמשיך לחגוג ולציין את מה שיצרנו כאן במהלך השנים. דבר שיבוא לידי ביטוי בהוצאה מחודשת של מוצרים נוסטלגיים. זהו המקום לקרוא לכם, האוהדים, לבחור אילו מהפריטים ברצונכם לראות שוב. נוסף על כך צפויות הפתעות נוספות שיתווספו לחגיגות העשור לארגון.

אנו רוצים להזכירכם שהשחקן ה-12 הוקם בעקבות אירועי המשחק נגד מכבי חיפה בבלומפילד ב-2.10.2000 (עונת 2000/1). רצה הגורל (ואולי בעזרת כמה אנשים בהתאחדות) ואנו מציינים את פתיחת עונת העשור מול אותה קבוצה. לכן, אנו רואים במשחק זה כמשחק העשור ומקווים לחגוג בו בגדול, כמו שרק הקהל הצהוב יודע. נודה לכם על הסבלנות והעזרה בזמן התפאורה המתוכננת, וכן, נודה על כל גרון וקול שסייעו בדחיפת הקבוצה קדימה אל עבר הנצחון.

העיתון שאתם אווזים כעת בידים הינו מסורת של השחקן ה-12. זהו מגזין אוהדי מכבי תל-אביב, "יהודה המכבי". הוא שלנו, הוא בשבילנו, הוא אנחנו. בו תוכלו להתעדכן על הנעשה בארגון, על העתיד לקרות, על שיתופי הפעולה עם הקבוצה ועם האגודה וללמוד עוד אודות תהליכי הבנייה שלנו כיום. מטרתו, בין היתר, לקרב בין האוהדים לקבוצה, בין הדור הוותיק לדור הצעיר וליצור מערכת פעילה של קשרים עם הקהילה הרחבה של אוהדי מכבי תל-אביב באשר הם.

מי יתן ותהא זו עונה פוריה, מוצלחת ובעיקר – שמחה.

ארגון השחקן ה-12



3. הקבוצה של המדינה: ספק אם אי פעם היה משחק עם כזאת יוקרה בכדורגל הישראלי. ב-93/94 חיפה לקחה אליפות, ב-94/95 הייתה זו מכבי. עכשיו אנחנו ב-95/96, שוב הקבוצות רצות לבד לאליפות, שוב הכל מתנקז לצהוב וירוק. בקרית אליעזר נפתח יציע מיוחד מאחורי השער במטרה לקלוט את האלפים שמחפשים הכרעה בעימות הגדול של שנות ה-90. נצחון של חיפה והאליפות תלויה רק בה. נצחון צהוב והאליפות כמעט סגורה. חיפה עולה ל-0:1 משער של רוני לוי. מאוחר יותר, במהלך המחצית, התרחש אחד המיתוסים הגדולים של מכבי. דקות ספורות מהירידה לחדר ההלבשה שחקני מכבי כבר עשו דרכם חזרה לכר הדשא. אין תדריך - פסק דרוך קשטן - עולים לנצח. וכך, באחת התמונות האגדיות ביותר, מחכים שחקני מכבי דקות ארוכות לשחקני חיפה על כר הדשא. רק להתפוצץ. דקה 53- נמני מוסר לדריקס שלא מתבלבל, 1:1. דקה 62- דריקס פורץ לתוך הרחבה ומגלגל כדור שמגיע לקלינגר, שמגלגל באיטיות מחרידה לרשת של חיפה, 1:2. דקה 81- תגלית עונת 95/96, חיים חגי, שולח לרחבה את נמני שמטעה את דוידוביץ' ושולח את יורם ארבל לפסוק בשידור חי "1:3 זהו נגמרי", ואת מאות אלפי אוהדי מכבי לחגיגות ברחבי הארץ. 1:3 מדהים. 1:3 היסטורי.

4. "בשביל מני": גמר גביע 01/02. מכבי ת"א מול האלופה שמחפשת דאבל. 42 אלף צופים הגיעו לאצטדיון הלאומי ברמת-גן כדי לחזות במשחק בו חיפה הייתה פייבוריטית ברורה, כשבלב הצהובים בקשה אחת: "גביע בשביל מני". לאחר משחק משעמם ונטול אירועים מצאנו את עצמנו מגיעים לבעיטות ההכרעה מ-11 מטר, כשלוח התוצאות מראה 0:0 אחרי 120 דקות. הקבוצות לא מחמיצות את ארבע הבעיטות הראשונות והתוצאה בפנדלים היא 4:4 (עמיר תורג'מן, בן-חיים, ברוך דגו וודי בן-דיין כבשו למכבי). בעיטה חמישית ואחרונה. גיובאני רוסו, שחקן העונה, זה שלקח למכבי את הגביע ב-97 במדי הפועל ב"ש, ניגש לבעוט ושולח את הכדור החוצה! מנגד, נמני כמו נמני ניגש לבעיטה כמו דג קר ושולח את הכדור לרשת ואת אלפי אוהדי מכבי שבאצטדיון לחגוג. דקות ארוכות לאחר הזכייה קהל שלם עמד וקרא בשמו של מני לוי ושחקני הקבוצה הניפו שלט "הגביע בשביל מני לוי". עשרות אוהדי ושחקני הקבוצה עשו את דרכם לאחר המשחק לבית לוינשטיין, למני לוי.

5. רגע מכונן: עונת 02/03, מכבי חיפה מארחת את מכבי תל-אביב עם פער של 9 נקודות. נצחון - ויש למה להמשיך לשחק, הפסד - ועוד עונה נגמרה מוקדם. סיבה נוספת שהמשחק הזה יכנס להיסטוריה: קלינגר בצעד חסר תקדים, מוריד לספסל את נמני, במה שיהיה רמז למהפכת הקיץ של אותה שנה. מי שקיבל את המושכות בקבוצה הצהובה היה ברוך דגו, שגם העלה את מכבי ליתרון מוקדם בדקה ה-7 אחרי פנדל מוצלח. יעקובו של חיפה עוד השווה והקבוצות ירדו למחצית בשוויון. דקה מפתחת המחצית השנייה ודגו שולח את פרוחננקובס לרחבה, והאחרון מוצא רק רשת. 1:2 מכבי. מאז מכבי בעיקר החמיצה וכשכבר היה נראה שתצא עם 3 הנקודות, הגיע אדורם קייסי בדקה ה-81 ודאג לאזן את התוצאה. 2:2. כמה דקות אחר-כך עמיר תורג'מן קיבל מסירה מפרחננקובס ומול דודו אוואט חתם ניצחון 3:2 ענק למכבי, שלא עצרה כל הדרך עד לאליפות.

כולנו תקווה שאחרי לא מעט שנים ידעו שחקני הכדורגל של מכבי להחזיר את הסדר הנכון בכדורגל הישראלי, צהוב מעל ירוק. יאללה מכבי מלחמה!!!



GLORY DAYS

המפגשים בין מכבי תל-אביב למכבי חיפה לאורך השנים הולידו לא מעט משחקים גדולים. אספנו עבורכם את המפגשים הגדולים שהסתיימו בניצחון צהוב.

1. חיפה לומדת לספור עד 10 הודות לקבוצה הדורסנית בהיסטוריה: מכבי חיפה 93/94: מכבי ת"א 91/92: נא להכיר את הקבוצה הכי דורסנית בתולדות הכדורגל הישראלי: מכבי ת"א 49/50. 24 משחקים, 21 ניצחונות, תיקו אחד, שני הפסדים ומאזן שערים אימתיני של 18-103, כשברוך לאלופות צהובה חיפה חוטפת 2:10. בהמשך אותה עונה שוב אירחה מכבי את חיפה, והפעם שלחה אותה הביתה עם שישה כדורים בלבד ברשת. לבטח עונה זו היא שזרעה את זרעי "השנאה" ההיסטורית בין המועדונים.

2. הנקמה: אף אחד במכבי לא זוכר את ה-2:10 מ-49. הזקנים אולי הזכירו זאת, אבל בראש של הדור הצעיר המספר 10 מעלה זיכרונות מה-10:0 שחיפה נתנה למכבי ב-1988. נמני, דריקס, זוהר ושאר המכבים לא שכחו, ונקמו. בקיץ 91 מגיע למכבי מאמן צעיר מפתח-תקווה בשם אברהם גרנט, שמביא עמו שוער ובלם רוסים, אלכסנדר אובארוב ואלכסנדר פולוקארוב, שמצטרפים לתלכיד הישראלי. אחרי 13 שנים גרועות, החבורה מחזירה את מכבי לטופ הישראלי. המחזור ה-25 מבשר את זמן הנקמה: הלל, דריקס, נמני, אבי כהן וזוהר נועצים חמישייה בדרך ל-1:5 ולמכבי נשארים חמישה שערים נוספים להחזיר. במחזור ה-30, משחק בית של מכבי באשדוד (רדיוס). אבי כהן, זוהר ודריקס כובשים במחצית הראשונה, אבי כהן וחלוץ צעיר בשם מאיר מליקה קובעים 5:0. לסיום, עטר כובש שער לזכות חיפה. נמני, אגב, סיים את המשחק עם שלושה בישולים.





אם לא (שמע את הכפיים שלכם

עידוד מהווה מימד נוסף לחווית הצפייה במשחק כדורגל, על אחת כמה וכמה כשאתה עצמך מעודד והופך לחלק בלתי נפרד ממערך הגומלין בין הקבוצה של הדשא לבין אוהדיה ביציעים. אבל למה העידוד כל כך חשוב? ומה הקשר שלו בעצם אלינו, היום?

תשאלו כל שחקן כדורגל מה נותן לו מוטיבציה וקצב לצעדים מהרגע שהוא עולה על כר הדשא דרך הרגע שהוא כבר רץ עליו כחלק מן המשחק וכלה ברגע בו נשמעת שריקת הסיום ויש לו עם מי לחגוג. כולם, ודאי, יאמרו כי מדובר בקהל.

כנראה שאין כמו שאגות השמחה שאחרי גול, אבל לכולנו ברור כי הדרך לנצחון ארוכה יותר, ובוודאי אינה מסתכמת בכך. הקהל, ממש כמו דלק בלעדיו המנוע לא מסתובב והמכונית לא נוסעת, אחראי להניע את השחקנים על הדשא. עליו לדחוף אותם קדימה ולתת להם את התחושה שזוהי לא מלחמה שלהם בלבד. לתת לתופים להכתוב את הקצב ולגרונות לנהל את הקרב.

מטבע הדברים, בעונה שכזאת השחקנים הצהובים שעל הדשא יצטרכו אותנו כמה שיותר. לא קל לקחת אוסף של שחקנים ולהפוך אותם למכונה משומנת כל-כך מהר. סבלנות בפרויקט שכזה היא דבר מתבקש – ופה מגיע התפקיד שלנו כקהל. לתת גב לקבוצה גם אם לא הולך. אנחנו, כמו בעשר השנים האחרונות, ניתן גב גם אם חלילה דברים לא יסתדרו, וזאת מתוך אמונה שתמיכה ברגעים קשים תעזור ותדחוף את הקבוצה ליותר תוצאות חיוביות.

עשר שנים עברו מאז ימי ה"צהוב עולה" הטורקי (גרסת "אני מודה") בתחילת העשור ועד לימי הטירוף של בלומפילד עם "המרוקאיי". מימי דגל פריסה של 10 על 15 מטר בפסים כחול-צהוב-כחול ("דגל בוקה") ועד לימים בהם התפאורות לא מביישות קהלים אחרים בעולם.

אותם אוהדים שהקימו את ארגון השחקן ה-12 בתחילת העשור התחילו להכניס לראשונה בקהל הצהוב את הדרך של עידוד 90 דקות בכל מצב – מתוך אמונה ומחשבה שדחיפת השחקנים ברגעים קשים תועיל פי כמה מהדרך השולטת ביציעים בימים ההם (משריקות בוז צורמות בכל פעם שהיה קשה ועד לקללות היסטוריות על האמא של חלוץ מכבי שהחטיא). הם חיברו שירים יצירתיים לשחקנים ולקבוצה, הרימו תפאורות צבעוניות, והביאו את הקהל של מכבי לעמדה בה הוא יודע לתת גב אדיר לקבוצה (ראה ערך אולימפיאקוס), ובמידת הצורך לתת גם גב לשחקנים שקשה (ראה ערך דרבי טוטו האחרון).

זה המקום להודות לכל אותם האוהדים שהשקיעו מזמנם ומכספם הפרטי כדי להביא את הקהל הצהוב למקום טוב יותר ובעיקר לכם, לכלל אוהדים שבמשך השנים תרמתם מכספכם לתפאורה ביציעים והייתם שם תמיד בשביל הקבוצה. זהו גם המקום לקרוא לכם להמשיך ולעשות זאת.



כדור אחר

עדכונים מהנעשה באגודה

כדורעף – ליגה משלהם

אחרי דאבל שלישי ברצף ועונה מושלמת אנשי קבוצת הכדורעף עמלו כל הקיץ כדי לחזק את הקבוצה ולהתקדם בזירה האירופית. הקבוצה תאלץ להתמודד עם עזיבתם של אריאל הילמן, שעבר לליגה הראשונה בגרמניה, והמנחית, שון פייגה, שחתם בליגה הראשונה בדרום קוריהא. בנוסף, המוסר המחליף, רועי אפשטיין, עבר לרמת-השרון כדי לקבל דקות משחק משמעותיות יותר. מנגד, השלד הוותיק והמנוסה נשאר כמעט במלואו, כשהקפטן והסמל עומר רובינשטיין ישאף להניף צלחת אליפות וגביע גם העונה. לצידו ימשיכו לככב הליברו המצטיין, עומרי שוורץ, המוסר הטוב בליגה, הארגנטינאי ניקו אפרון, ועומר דנברג הבלתי נגמר. מאוריסיו ארואה יפתח עונה שנייה בצהוב, יחד עם הצעירים גנדי סוקולוב וקיני קופטש. גם שחקן הנשמה זיו שמש בחר להישאר, למרות שמועות על פרישה אפשרית. לכל אלו יש להוסיף את גיוש בורוק, יהודי קנדי צעיר בן 21, שהגיע מכפר-סבא ומשחק בעמדה של פייגה, אורן קצן, שהובא לעמדת המוסר המחליף, והמתאזרח קיטה שהצטרף מרעננה. ניקו אפרון עובד על השגת מסמכים שיוכיחו כי יש לו שורשים יהודיים. אם אכן יקבל אזרחות, תתפנה משבצת זר נוסף, אותה צפוי למלא לא אחר מאשר סרגיי זיבולוזיני, ששיחק בקבוצה לפני שתי עונות.

המעופפים ישתתפו ב-CEV Cup, המפעל השני בחשיבותו, שם ייפגשו במהלך חודש נובמבר את זיראט בנקאסי אנקרה, שהדיחה אותם בעונה שעברה. הפסד כפול יעביר את הקבוצה לגביע האתגר, המפעל השלישי בחשיבותו. כמו-כן, זה המקום לברך את זהר בר-נצר ואת עוזרו, גיל ריב, שמונו למאמני נבחרת ישראל וישמשו בתפקיד במקביל לעבודתם במכבי.

כדוריד – צעירים ורעבים להצלחה

קיץ לא קל עבר על קבוצת הכדוריד. הוא נפתח עם קשיים שאיימו לפגוע ביומרות המשחק ולהתקדם, אולם בסופו של דבר, הורכב סגל שצפוי להתמודד גם העונה בצמרת הגבוהה. לא פחות משבעה שחקנים עזבו, ובראשם הוותיקים שפרשו, ליאור לבר ומאיר פרוזין (שעדיין עשוי לחזור בו). מור קמחי שוחרר וחזר לקרית-מוצקין אחרי שלוש עונות כמושאל, בעוד שגיון אונשה, אייל קרן ויניב ממה עזבו לאחר עונה אחת בלבד בצהוב. הקבוצה נפרדה גם מערן אברמוביץ', שקיבל הצעה מפתה ומפתיעה בסוף חודש יולי ועבר לליגה הספרדית השנייה. רשימת המצטרפים החדשים כוללת את שחקן הפינה טל בלכר, שחתם אחרי שנת הסגר, עדן צרפתי, השוער המחליף, רועי רחמים, שאמור לתפקד כמחליף בשתי העמדות בצד ימין, ועומרי מיימון המנוסה, שיצטרף להביא מנהיגות. לצידם צפוי אלעד קפון לשוב מפציעה ולהנהיג את ההגנה, וכן, ורנר סטרודום וגיא בסקין שחוזרים מהשאלה. שוער הנבחרת, צביקה גרוס, ישמש כקפטן, הזרים ודים ויריץ' ואמיקה ימשיכו לעונה שלישית, ופיבוט הנבחרת עומר דבדה יפתח עונה שנייה בצהוב. שחקני הבית רן לנדסמן, אודי סידנר, נמרוד כהן ואור גבאי משלימים את הסגל ביחד עם המרכז אוריאל ליפץ, שבעונתו החמישית נחשב כבר כשחקן בית לכל עניין ודבר. אבי רש סיכם את הקיץ ואמר: "לטעמי מדובר בסגל בריא מאוד, יציב, מאוזן ומאוד מוכשר ואיכותי. פינינו את הבמה לחברה צעירים, רעבים ומוכשרים." (הטור המלא באתר השחקן ה-12). העונה תיפתח ב-25.09 עם גביע איגוד השופטים, בהשתתפות ארבע הראשונות מהעונה שעברה, ומחזור הליגה הראשון ישוחק ב-08.10.